

Αἰσθανόμεθα τὴν παρουσίαν τοῦ Ἀναστάτου, καὶ διὰ τοῦτο λατρεύομεν Αὐτὸν καὶ Τὸν ὁμολογοῦμεν μὲ τὴν γλῶσσαν τῆς καρδίας μας ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΤΕΛΕΙΟΝ καὶ ΘΕΟΝ ΑΛΗΘΙΝΟΝ διατρανοῦντες τὸν ἐπινίκιον χαιρετισμόν,

«ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ»

Ἡ Ἀνάστασις εἶναι τὸ μεγαλύτερον γεγονός τῆς ἱστορίας.

Ἀνεγέννησε καὶ ἀνέπλασε τὸν κόσμον. Μετέτρεψε τὴν λύπην εἰς χαρὰν διὰ τῆς ἐλπίδος ὅτι καὶ ἡμεῖς θὰ ἀναστηθῶμεν καὶ θὰ συνοξασθῶμεν αἰωνίως μετ' Αὐτοῦ.

Εἶναι ἡ ἐορτὴ τῶν ἐορτῶν καὶ πανηγυρις πανηγύρεων κατὰ τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν.

Εἶναι τὸ κεφαλαιῶδες δόγμα τῆς πίστεως ἡμῶν καὶ ἰδιαιτέρως τῆς ὀρθοδοξίας μας, διό καὶ ὁ θεῖος Παῦλος ἀποτολμᾷ νὰ εἴπῃ: «Εἰ Χριστός οὐκ ἐγήγερται κενὴ ἡ πίστις ἡμῶν, κενόν καὶ τὸ κήρυγμα ἡμῶν» (Α΄ Κορ. ΙΕ-13) διό καὶ μᾶς καλεῖ εἰς νέαν κατὰ Χριστὸν ζωὴν.

Δονοῦν τὸν ἀέρα σήμερον Πασχαλινὰ προσήσεις καὶ μελωδία, μὲ ἀναμειγμένα συναισθήματα ἀγάπης καὶ συγκινήσεως ἐκ τῆς προχθεσινῆς ζοφερᾶς θεᾶς Τοῦ ἐπὶ Σταυροῦ καθημαγμένου Λυτρωτοῦ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν. Εἰς ταῦτα, ἡ εὐγνωμοσύνη ἡμῶν ὀφείλει νὰ εἶναι διηνεκῆς καὶ ἐστολισμένη δι' ἀρετῶν, εἰς εὐαρέστησιν τοῦ ἐξιλαστηρίου θύματος τῶν ἁμαρτιῶν μας.

Ἐπιλογίζοντες τὴν Μεγάλην ἐορτὴν, δεόμεθα τοῦ Φιλανθρώπου Θεοῦ ἡμῶν καὶ Δεσπότη, ὅπως τὸ Θεῖον ἔλεος καὶ ἡ Σωτήριος Αὐτοῦ συμβολὴ συνοδεύουν μέχρι πέρας τοῦ βίου τὸν ἀγῶνα ἡμῶν κατὰ τοῦ παμπονήρου διαβόλου, πρὸς διαφύλαξιν σώου τοῦ πολυτίμου θησαυροῦ τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τῆς ἀθανάτου ψυχῆς μας ἐκ πάσης ἁμαρτίας λυπούσης τὸν Ἐλευθερωτὴν αὐτῆς.

Ἐπευχόμεθα δὲ ἐν κατακλειδί, πᾶσι τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Ἀδελφοῖς καὶ τέκνοις, τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν, χαρὰν, υἰείαν καὶ ἀπόλαυσιν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν διὰ τῆς Ἀναστάσεως καὶ περιπτυσσόμενοι χαιρετίζομεν πάντας διὰ τοῦ κοσμοχαρμοσύνου χαιρετισμοῦ

« ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! »

† Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

[Handwritten signature]